

Joventut Atlètica Sabadell

BUTLLETÍ DIGITAL - N^o - 19

Max Peula. Campió d'Espanya Sub16 (Sabadell)

- Campionat d'Espanya Sub16 "indoor" – Sabadell.
- En record d'Andreu Llovera.
- Presentació llibre "Els inicis de l'atletisme sabadellenc".
- XIII Campionat d'Europa Màster "indoor" (Braga).
- XXXIII Campionat d'Espanya Màster "indoor" (Valencia).
- Matx: Valencia - Sabadell – Córdoba (1965).

SABADELL
és atletisme

Any 2022

TOT RECORDANT : ANDREU LLOVERA (President JAS 1980-1984)

En 1980 va acceptar el càrrec de President en una època de crisis total al club

El principal mèrit d'Andreu Llovera per la Joventut Atlètica Sabadell fou la seva valenta decisió d'acceptar el càrrec de president (1980) en una època de caos total al club, dirigit llavors per una Junta Gestora Accidental arrel prèvia dimissió en bloc d'una Junta Gestora (1979), la qual s'havia format arran dimissió de llavors President, Antoni Ricart (1978) i de retruc, arrossegant tota la seva Junta Directiva. Vaja, que en un bon embolic estava el club en aquella època, perillant inclús la continuïtat com a club.

Competició a l'Estadi de Montjuïc (principis dècada anys 50).

És força curiós el tomb de la JAS just en el moment de màxima esplendor de la història del club: triple campió d'Espanya de cros per club femenins (1976-77-78), atletes internacionals al club (6 en 1977 i 5 en 1978), un atleta participant en els Jocs Olímpics i un altre als Paralímpics (1976) i l'organització del Campionat d'Espanya de cros (1977). Potser això d'estar a dalt de tot no es va saber portar prou bé i esclata la crisi. Amb unes Pistes Municipals amb els carrerons de cendra i cada cop més deteriorades, a més d'uns vestidors i gimnàs indignes, provocant tenses relacions amb l'Ajuntament i començant un èxode d'atletes a tots nivells (no tan sols els d'elit). En el període de les dues Juntes Gestores, el club havia baixat dues categories: de primera regional a tercera. La JAS havia tocat fons.

A causa del caos total (allò semblava un campí qui pugui), l'Ajuntament es va posar al front de la situació per salvar la situació (perquè ningú al club volia agafar el timó) i

activa una Junta Gestora Accidental formada per un representant de les entitats esportives més rellevants de la ciutat. Per exemple, el mateix President de la Junta era el President del Centre d'Esports Sabadell: en Francesc Valdeperas. L'Andreu Llovera també formava part d'aquesta Junta com a representant del Club Natació Sabadell (president de la secció de natació). L'objectiu d'aquesta Junta Gestora Accidental era portar el dia a dia el club i buscar un nou president per la JAS per engegar una nova etapa amb una nova Junta Directiva. No sabem si fou fàcil o difícil, però aquesta Gestora va convèncer a Llovera per ser el nou President de la JAS, bàsicament, pel seu passat com atleta del club (a principis de la dècada dels anys 50) així com també per haver estat posteriorment membre de la Junta Directiva de la JAS (com a tresorer). I així va ser.

Calia aquesta introducció per valorar la JAS que es va trobar en Llovera a l'assumir la gestió del club. I tal com es sol dir: "Mans a l'obra. Som-hi". L'Andreu, assessorat per gent fidel al club, va fer un equip per compondre la nova Junta Directiva. Jo mateix, vaig ser convidat a entrar-hi malgrat no tenir encara els 18 anys. Ho recordo perfectament, en Víctor Tortosa (pare de l'actual atleta màster del club, Toni), personatge molt lligat al club amb un compromís ferm cap a la JAS, em va venir a buscar un dia mentre entrenava a les Pistes: "El Sr. Llovera vol parlar amb tu". Jo no el coneixia (suposo que ell a mi tampoc), però em va proposar entrar a la Junta com a responsable del material sota les ordres del sempre eficient i voluntariós, Jaume Silvestre. Dit i fet.

Actuant de jutge als Jocs Olímpics de Barcelona (1992)

(a la seva esquerra, Ramón Ciuraneta, un altre jutge sabadellenc)

Finalment, el 4 de juny de 1980, a l'Auditori de la Cambra Oficial de Comerç i Indústria (c/ Alfons XIII, 45), va tenir lloc l'Assemblea General Extraordinària de Socis. La convocatòria als gairebé 1.100 socis que té la JAS per llavors s'havia tramitat just trenta dies abans de l'Assemblea. I és aquí on fou proclamat com a nou President de la JAS. Per la importància del moment (feia 2 anys que el club no tenia

ni President ni Junta), es mereix citar a tots els 18 membres que van compondre aquesta nova Junta Directiva de la JAS:

Festa Social de la JAS (1982) a l'Hotel Urpí. D'esquerra a dreta:
Ricard Rof i Jordi Andrés (actuals atletes màster del club) i Josep Folch
Hèlios Calvet, Jordi Elfa, Jaume Silvestre, Josep Miquel Pérez i Andreu Llovera

President. Andreu Llovera

Sots president. Hèlios Calvet

Secretaria administrativa. Roser Cerveró

Tresorer. Josep Sardá

Secretaria Tècnica. Xavier Moreno, Josep Miquel Pérez, Teresa Puell i Gloria Pujol

Relacions públiques i premsa. Josep Mª Antentas

Material. Jaume Silvestre i Ricard Rof

Secció Veterans. Antoni Farell

Secció frontó i petanca. Josep Gil

Secció fulbet. Alfons Enrique i Esteban Linares

Delegat de club. Llorens Altarriba

Delegat federatiu. Pere Pujol

Vocal. Robert Valldosera

Festa Social de la JAS (1981) amb l'atleta americà del club, Jim Thomas

Un cop escollit i del seu discurs de presentació podem destacar aquestes paraules:

- La JAS serà el que el soci vulgui que sigui
- La JAS ha de ser de tots, no només d'una minoria
- Millora de les relacions Ajuntament de Sabadell - JAS
- Millora del document (contracte) que lliga l'ús de les instal·lacions de les Pistes Municipals
- Creació de la secció de veterans
- Intentar la tornada d'atletes que pertanyen a altres clubs
- Agrair als atletes que no han marxat del club perquè gràcies a ells, la JAS no ha baixat més.

En 3 anys es van assolir 2 ascensos de categoria. Finalment, en 1983 la JAS queda campiona de 2a categoria i ascendeix a la 1a catalana. El mateix lloc on estava la JAS quan va esclatar la crisi. Aquell mateix any, l'equip femení absolut es proclama sots campió d'Espanya de cros. La JAS tornava a ser un club competiu.

Descansi en Pau.

Ricard Rof

Campionat d'Espanya SUB16 indoor. Sabadell

Excel·lents resultats de la JA Sabadell al Campionat d'Espanya SUB16 disputat a la Pista Coberta de Sabadell aquest cap de setmana.

Destaquen la medalla d'or aconseguida pel Max Peula als 300m que es va imposar amb gran autoritat amb una marca de 35"50, que suposa rebaixar la millor marca sabadellenca de la categoria 76 centèsimes. Martí Codina es quedava amb la medalla d'argent al salt de perxa en una disputada final amb un salt de 3,60m.

Podium 300 ll. Max Peula 1r

Aicha Khoumi, atleta que doblava proves, triple salt i 60m tanques, va fer un 9è lloc al triple i es va quedar a una posició de ficar-se a la final de tanques, prova on va aconseguir marca personal amb 9"27. També aconseguia marca personal Pol Molins a les semifinals dels 1000m, 2'45"37, en una prova amb un gran nivell i on el passi de ronda era complicat.

Martí Codina 2n salt amb perxa i Max Peula

La participació de la JAS la van tancar el Jan Castellà i el Nil Caveró, que van lluitar sense sort per un lloc a la final dels 300m en unes semifinals molt competides.

La posició final per punts situa a la JAS en una gran 5a posició, es tanca així una temporada de pista coberta amb bons resultats, que genera il·lusió de cara a la temporada d'aire lliure.

Javier Sotomayor amb Max Peula

La JAS destaca la importància d'haver recuperat l'activitat de la pista coberta en l'aspecte esportiu, però també en clau de ciutat, donada la gran concentració d'activitat atlètica hivernal a la ciutat. Més de 80 mil persones, entre atletes, tècnics i públic, han passat per la ciutat en els últims quatre mesos que ens situen com a referent en l'atletisme català i estatal. Des del club s'espera que la recuperació de la instal·lació per la temporada vinent faci més fàcil l'organització i logística que aquest any l'anella provisional ha condicionat i torni a lluir una pista que és referent a nivell europeu.

Juanma Prieto

ANDREU LLOVERA, UN CAMPIÓ EN “BALONMANO”

El traspàs, en el mes de març, del qui va ser president de la Joventut Atlètica Sabadell, Andreu Llovera Borniquel ha posat en relleu la personalitat en el món de l'esport d'aquest sabadellenc que ens va deixar a punt de complir 92 anys d'edat.

Al marge de la seva aportació en l'atletisme i de la seva dedicació a la natació (CN Sabadell), a l'excursionisme (UES)... voldríem fer una pinzellada sobre els seus joves anys al servei de l'handbol (per llavors en dèiem “balonmano”) i particularment en el Centre d'Esports Sabadell.

Les fites més destacades de l'Andreu- jugador especialitzat en defensa- passen, d'entre altres, per la seva contribució al títol de Campió d'Espanya d'handbol a 7, l'any 1955 en una final que els vells aficionats encara recorden, celebrada al Frontón Novedades de Barcelona.

Llovera, a sota, segon per la dreta.

L'aferissada rivalitat de l'època amb el Balonmano Granollers dels Fontdevila, Vacca, Barbany... va portar a un ambient inusitat i creiem que encara no superat, tant per mitjans informatius com per aficionats; no solament a un partit sinó a dos, a causa de l'empat amb pròrroga inclosa, a un segon, 48 hores després, en el qual el CE Sabadell, amb els Redorta, Rof, Saña, Pena, Ugás i sota el mestratge de Joan Cañadell a guanyar el títol per 11 a 9.

La segona fita, la podíem situar en el subcampionat d' Espanya, també d' handbol a 7, disputat contra el mateix rival, en el Kursaal de Sant Sebastià (Donostia), en el qual es va adequar la sala de ball com a terreny de joc. En aquesta ocasió el triomf es va decantar pels de la capital del Vallès Oriental per 16 a 13. Els sabadellencs i amb Llovera a la defensa van jugar entre d'altres els Santonja, Torrecilla, Ugás...

Llovera, dalt, primer per l'esquerra.

I la tercera, i no menys important, va tenir lloc el 1959 essent, una altra vegada sots campió d' Espanya (camp de Les Corts, Barcelona), però en la modalitat de l' handbol a 11, com, també ho seria de Catalunya.

Aquesta temporada (1958-59), es va crear la Divisió de Honor i desapareixia el "balonmano" a 11.

L' Andreu Llovera va formar part d' una època daurada de l' handbol local. No solament existia el Sabadell. hi havia l' OAR de Gràcia, l' Arrahona, El Centre Industrial, els veïns de Sant Quirze del Vallès (llavors coneguts com Sant Quirze de Terrassa) i diversos equips a nivell sabadellenc.

Deixaria l' handbol el 1960 per dedicar-se a ser directiu diverses temporades del Centre d' Esports Sabadell (llavors, Centro de Deportes Sabadell).

Josep Maria Antentas

Llovera, assegut, primer per l'esquerra.

Fonts informatives : “ El set fou màgic “ (Josep Lluís Balcells/ Josep Costajussà)
I Benet Torrecilla, ex-jugador internacional C.D. Sabadell i Balonmano Granollers
Imatges cedides per el propi Torrecilla i família Llovera

Un sabadellenc esportista fins al moll de l'os

ANDREU LLOVERA I BORNIQUEL *(mor el passat 10 de març)*

La seva vessant humana. Va ser un amic meu entranyable dins d'una colla de 7 i feia setanta anys amb una amistat molt arrelada. Era un home d'una gran dignitat amb profundes conviccions religioses durant tota la seva llarga vida de 91,5 anys. Era detallista, bon complidor amb tot, treballador en extrem, molt responsable amb els compromisos, amant de tenir atencions envers els altres. Era professor mercantil i va exercir de comptable en diferents empreses de la ciutat. En la nostra colla sempre era qui feia els comptes del que havia de pagar cadascú, en les sortides d'excursions. Força conversador quan els temes eren precisament esportius. Li agradaven els viatges pel nostre país i per l'estranger..

La seva vessant esportiva. En la seva joventut, l'Andreu Llovera va practicar diferents esports. Va començar als 15 anys jugant a bàsquet en el desaparegut Palestra. Llavors es va afiliar a la Joventut Atlètica Sabadell on va competir com atleta en proves de velocitat i mig fons. Posteriorment, va tornar a canviar d'esport i va passar a jugar a handbol (llavors conegut com "balonmano") defensant els colors del Centre d'Esports Sabadell (entitat que aleshores tenia secció d'handbol). I és en aquesta etapa, la més fructífera, no tan sols pel mateix Llovera sinó també pel mateix club, ja que es va aconseguir 1 títol de campió d'Espanya i 2 subcampionats, i en la que en totes 3 finals hi va jugar en Llovera. Concretament, a les respectives edicions dels anys 1955 (Frontó Novedades / Barcelona) i contra el Balonmano Granollers i a qui derrotà a la pròrroga després d'un segon partit 48 hores després d'una apassionant final que els vells afeccionats encara recorden, 1957 (sala de ball Kursaal / San Sebastián) i novament contra el Granollers perdent la final en un elegant escenari d'estil modernista, i en 1959 (camp de futbol Les Corts / Barcelona) i un altre cop contra el Granollers, aquest cop en la modalitat de "balonmano" a 11, especialitat que va desaparèixer aquell mateix any al crear-se la Divisió d'Honor del més arrelat "balonmano" a 7. Llovera fou un jugador especialitzat com a defensa del Centre d'Esports Sabadell, contribuint a tals fites. Encara que en un altre nivell no competitiu, Llovera va continuar practicant altres esports, com l'excursionisme, la natació i l'esqui.

És després d'aquesta etapa en actiu, on continua vinculat en diverses entitats locals dins la faceta de directiu. Començant pel mateix Centre d'Esports (llavors encara anomenat "Centro de Deportes") dins la secció d'handbol i com a sots president, llavors passaria al Club Natació Sabadell on fou president de la secció de natació i, finalment, a la Joventut Atlètica Sabadell (on ja havia estat en una primera etapa com a tresorer) i on va ser elegit President en 1980, càrrec que ocuparia fins a 1984. Cal saber les condicions en què Llovera va acceptar el càrrec de President, perquè en aquell moment la JAS passava una greu crisi amb un èxode d'atletes cap a altres clubs i sent dirigit el club per una Junta Gestora Accidental arrel dimissió Junta Directiva un parell d'anys abans. Amb Llovera al davant, el club es va recuperar esportivament i es va superar la difícil situació, posant en perill la supervivència del mateix club.

Posteriorment, també fou jutge d'atletisme, i com a tal, va estar present als Jocs Olímpics de Barcelona (1992). Actualment, encara era membre del Panathlon Club Sabadell com un exemple de personalitat dins el món de l'esport sabadellenc.

Foto :

Andreu Llovera com atleta de la JAS a l'Estadi de Montjuic

Sense datar però atribuïble a principis dècada 1950

Autor desconegut / Cedida família Llovera

Joan Tarruell Plans

XIII CAMPIONAT D'EUROPA "INDOOR" MASTER (Braga, 20-27 febrer 2022)

Teresa Vegas (W65) subcampiona en 1.500

Montse Paños (W55) i Pili Camarasa (W60) bronze en martell

Finalment, i amb la incertesa fins al darrer moment, Braga (Portugal) ha acollit el darrer Campionat d'Europa màster de pista coberta. Anem a pams. Cal saber que aquest Campionat ja estava previst fer-se en l'any 2020 (del 15 al 21 març) però fou suspès tan sols 7 dies abans de l'inici (8 març) arrel de l'esclat de la pandèmia de la Covid'19. L'organització va haver de retornar els diners als 3.150 participants inscrits. Altra cosa fou els maldecaps d'aquests atletes inscrits en els respectius abonaments (si fou el cas) dels hotels i avions contractats pel desplaçament i estada a la ciutat portuguesa, doncs sabem d'atletes que hi van anar igualment de "turisme" -la situació començava a ser crítica- al no ser possible el reembossament dels diners abonats amb anterioritat.

Pòdium martell W60. Pilar Camarasa (bronze)

Com que era totalment imprevisible l'aparició d'aquest maleït virus, que se sàpiga, dubtem que l'organització tingués contractada una pòlissa de compensació en cas d'ajornament, tal com Wimbledon va tenir l'encert de tenir-la i estalviar-se les pèrdues milionàries que suposava haver suspès el torneig de tennis de l'edició corresponent a l'any 2020..

No cal entrar en detalls del que ha passat en els darrers 2 anys (va haver un intent de fer-se del 10 al 17 de gener de 2021, però no va quallar perquè no va millorar(...) la situació). Així doncs, i a causa de, ara ja si, una aparent millora sanitària, a finals de l'any passat (2021) l'organització es va veure amb ganes d'activar de nou el Campionat per l'edició del 2022 i s'obre el període d'inscripcions. Malauradament, va tornar a aparèixer un repunt de casos

d'infectats arran de les festes nadalenques, i el ritme d'inscripcions es va alentir preocupantment. L'organització va fer un prec als possibles interessats a apuntar-se (en cas de suspendre de nou el Campionat, els tornaria de nou els diners), però que si no s'arribava als 2.000 inscrits (és a dir, 1.150 menys que 2020), aquest cop sí que es cancel·laria el Campionat definitivament. Sorprenentment, i quan semblava que no s'assoliria la xifra, va haver-hi un esprint en els darrers dies i es va superar la xifra del mínim exigida pels organitzadors (2.304, dels quals, 628 espanyols). Una altra cancel·lació hauria suposat un gerro d'aigua freda nefast, ja que tots els elements amb el logotip de l'esdeveniment (medalles gravades, samarretes i motxilles impreses...) se n'hagués anat en orris per segon cop.

Pòdium 1500 metres W55. Teresa Vegas (subcampiona)

El Campionat es va "salvar" però amb una xifra de participació molt llunyana del darrer Campionat d'Europa fet a Madrid (2018) amb 3.842 inscrits (pertanyents a 44 països) havent-se de "conformar-se" amb mil cinc-cents inscrits menys.

Potser, a causa de aquestes circumstàncies adverses, (a menys participació, menys ingressos), el Campionat es va caracteritzar per l'austeritat. Calia assumir el compromís d'organitzar-lo amb el mínim cost possible per no fer trontollar el pressupost.

Això fou molt palpable al mateix escenari de la competició, el Altice Forum (recinte firal i de congressos), on hi havia la pista sintètica, i que es va desenvolupar no diguem que gairebé a les fosques, però sí que li faltava lluminositat a dins el recinte. Tampoc hi va haver connexió en "streaming" tal com darrerament sol haver-hi als campionats, els màsters també. Els "startings" utilitzats no eren dignes d'un Campionat d'Europa, inclús, estaven pitjor que els que disposem gairebé tots nosaltres en les nostres pistes com entrenament. No es va imprimir en paper el respectiu manual tècnic que es lliura habitualment a cada participant, i és el primer cop que això passa. Tampoc es va cobrir amb "speaker" totes les hores del campionat, doncs a estones, es trobava a faltar el locutor. Així i tot, quan aquest agafava el micròfon, li faltava la salsa que hi posa el conegut Juan Garrido en les competicions nacionals. La instal·lació disposava

de poques grades (les existents, de mecano-tub), fent que en moltes estones, vàrem haver de seguir drets les proves. Hagués anat bé haver col·locat cadires al llarg del passadís que envoltava la pista. També vàrem observar alguns seients de les grades trencats i desmuntats, trista imatge si s'és seu d'un esdeveniment com aquest. Inclús alguns seients no estaven ben fixats, fent perillar la integritat física de les persones que volien seure en tals seients. Els resultats del pentatló no van ser publicats fins al 9 de març, és a dir, 10 dies després de la conclusió del campionat, doncs segons apreciacions dels mateixos atletes, s'havien comptabilitzat malament els punts.

Pòdium martell pesat W55. Montse Paños (bronze)

També va haver-hi desqualificacions d'equips després de les respectives cerimònies de premiació. Però el "colmo" de la paciència fou esperar veure els resultats de Braga al rànquing de la RFEA, ni més ni menys que fins 3 setmanes després d'haver-se acabat el campionat. La raó? Que el sistema utilitzat per la gestió de resultats és obsolet, i el tècnic de la federació espanyola va haver d'introduir els resultats un per un. Vaja, un nyap.

Però no tot fou negatiu. La paciència del personal responsable en la cerimònia de premiacions i en la confecció de diplomes, fou exemplar, amb moments de molta demanda i que pacientment van saber aguantar la impaciència i les preses dels premiats en rebre una medalla o un diploma. Per cert, les cerimònies de lliurament de medalles no foren a la pista, sinó en un dels dos Auditoris existents a la mateixa instal·lació (Altice Forum), un confortable espai per seguir amb comoditat tot l'acte protocol·lari amb uns joves disfressats de romans com a "portadors" de medalles (Braga fou fundada pels Romans l'any 16 abans de Crist). Per aquest Campionat, l'Auditori utilitzat fou el petit (254 places, suficients), però cal saber que el mateix recinte té un altre Auditori de molta més capacitat (1.432 places). Com es habitual, el transport local (bus) va ser gratuït pels participants pels dies de competició, tot i que Braga, en ser una ciutat petita (menys 200.000 habitants), gairebé tothom es va desplaçar a peu per anar al Altice. Però la tarja de transport fou molt útil per fer turisme, com per exemple

anar a l'església de Bom Jesus (situada als afores, a uns 5 km però accessible amb la xarxa de busos locals) i pujar la seva cèlebre escalinata de 600 esglaons. També fou d'agrair que tots els serveis públics del recinte estaven gairebé sempre amb les degudes condicions higièniques arran d'una atenció constant per part dels respectius equips de neteja. Un altra prova de l'esforç de l'organització fou en fer implicar la ciutat en l'esdeveniment fou la proliferació de rètols per tota la ciutat anunciant la celebració del Campionat.

Portadors de medalles disfressats de romans (Braga fou fundada pels Romans) amb Ricard Rof.

L'Altice Forum és un recinte firal, per tant, com es pot deduir, la pista que hi havia muntada dins era provisional i fou muntada expressament per l'esdeveniment. I com és de preveure en tota pista que no és fixe, a vegades algun tros s'aixecava i calia fixar de nou. Això va passar en aquest campionat (les eliminatòries de 200 es van haver d'aturar una estona), però això també passa a l'actual pista de Sabadell. I com la instal·lació no està preparada per les competicions atlètiques, la zona d'escalfament era de reduïdes dimensions. No ho hi havia més espai.

Així i tot, cal agrair a l'organització per la valentia en haver tirat endavant el Campionat en aquestes condicions. Sap greu, no s'ho mereixia. En el seu moment, va ser una candidatura que va apostar fort pel Campionat i va fer molta difusió en el darrer Campionat d'Europa fet a Venècia (2019). Jo mateix, a casa encara tinc un grapat de bolígrafs amb el logotip Braga'2020. Sap greu, però ningú comptava que un virus podia fer tant mal a la societat en el segle actual. Que tant de bo puguin tornar a acollir un altre Campionat amb les condicions idònies. Tal com ha de ser.

El Campionat es va disputar en 5 seus diferents segons la especialitat: l'esmentat Altice Forum, l'Estadi 1r de Maig (pels llançaments llargs), el Centre de Llançaments Dr. Braga dos Anjos (pels llançaments curts), el Monte Picoto (per la marxa en ruta) i la instal·lació militar Regiment de Cavalleria núm. 6 (pel Cros).

L'Estadi 1r de Maig fou construït en 1946 i, en el seu moment, va ser un dels millors escenaris esportius del país. Té una capacitat fins a 28.000 espectadors i és on jugava l'equip local (Sporting Braga). En 1990 es va remodelar al ser subseu del mundial sub'20 de futbol. Actualment, només hi juga el filial, ja que l'equip titular ja juga al nou camp (Estadi Municipal), construït en el 2003 per ser una subseu de l'Eurocopa. Per cert, estadi de cert disseny, inclús mereixedor del Premi Pritzker d'arquitectura.

El Campionat va estar marcat per l'esclat de la Guerra a Ucraïna a mig campionat. Una guerra totalment imprevisible (ningú hi comptava, ni els mateixos ucraïnesos), fet que va provocar que els atletes ucraïnesos presents a Braga (n'hi havia 31 d'inscrits) no poguessin tornar a casa seva al suspendre de cop els vols comercials cap allà. Cal elogiar les gestions fetes per l'organització per ser acollits tots ells pel Municipi de Braga. A partir de l'esclat de la guerra, totes les cerimònies de premiació als atletes ucraïnesos va ser molt emotiva. Jo mateix vaig tenir l'oportunitat de coincidir amb un atleta ucraïnès en una sèrie dels 60 metres (dels 37 inscrits en M60 n'hi havia 3 d'aquest país). Després de córrer, vaig voler donar-li ànims: "Good luck in your country. Be strong".

El Campionat va resultar un èxit total per la delegació espanyola, a l'encapçalar el medaller repetint la gesta del darrer europeu (Madrid'2018). A Braga, els atletes espanyols van assolir un total de 256 medalles (93 d'or), per davant d'Alemanya (146), França (132), Portugal (115) i Gran Bretanya (90). La millor marca dels atletes espanyols fou la protagonitzada per l'asturià Ricardo Menéndez en els 400 (48"83), rècord del món M40.

I també va resultar un èxit pels representants de la JAS que hi van participar, ja que varen aconseguir fins a 3 medalles: Teresa Vegas (W65) subcampiona d'Europa en els 1.500, Pili Camarasa (W60) tercera en el martell pesat i

Montse Paños (W55) en el martell. Per la Teresa suposava la seva segona medalla internacional (també fou d'argent a Venècia'2019), però per la Pili i per la Montse, aquesta medalla de bronze suposa la seva primera medalla internacional i, de pas, la seva millor gesta en les respectives trajectòries atlètiques. Qui també va estar a prop de les medalles fou en Ricard Rof (M60), suplent en dues categories de relleus (M55 i M60) per només 3 centèsimes respecte a un altre component de la selecció nacional, però que un cop a cursa, totes dues seleccions varen assolir el subcampionat europeu.

Emotiva cerimònia de premiació d'atleta ucraïnès a pòdium.

En el transcurs del Campionat es va renovar el Consell de la European Master Athletics (EMA). Després de dues legislatures, l'alemany Kurt Kashke havia de deixar el càrrec i convocar noves eleccions. Un cop fetes les votacions entre els seus membres, l'austríaca Valentina Fedjuschina (Moscou, 1965) va resultar elegida com a nou President de la EMA.

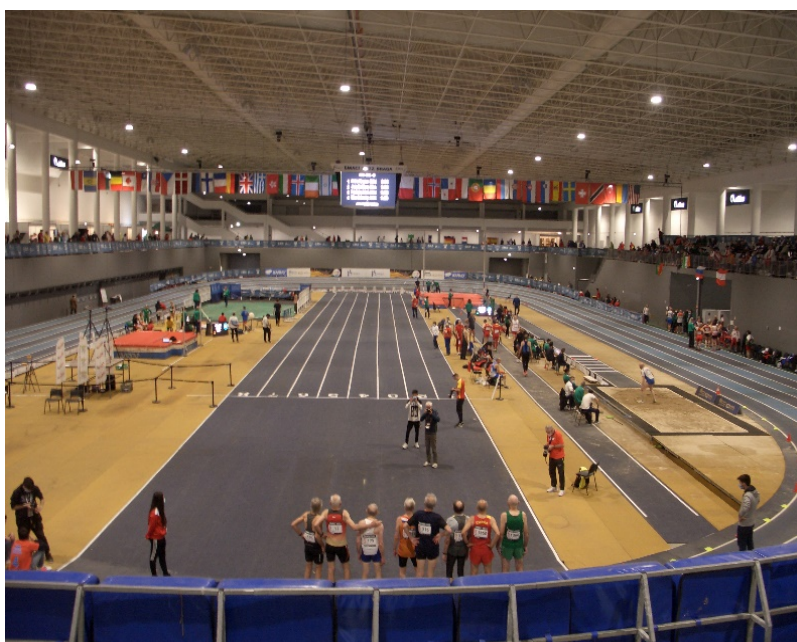
Per diverses circumstàncies i canvis de nacionalitat, Fedjuschina ha estat internacional amb 4 samarretes diferents. Cronològicament: Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques, Comunitat d'Estats Independents, Ucraïna i Àustria. La seva especialitat fou el llançament de pes, sent la seva millor marca de 21,08 metres (1988). El seu primer èxit com atleta internacional fou als Campionats d'Europa Juniors (1983), on assolí el subcampionat (17,01m). Ha participat en 3 Jocs Olímpics: Sèul'1988 (13a) i representant a la Unió Soviètica, Atlanta'1996 (12a) i representant a Ucraïna, i Sidney'2000 (12a) i representant a Àustria. En total, ha participat en 6 Campionats del Món (2 en pista coberta i 4 a l'aire lliure), sent la seva millor actuació a Toronto (1993) on fou quarta. Als respectius mundials fets a Espanya, obtingué lloc de finalista: 6a a Barcelona (1995) i 7a a Sevilla (1999). En total, ha participat en 6 Campionats d'Europa (4 en pista coberta i 2 a l'aire lliure), sent la seva millor actuació a Estocolm (1996), on fou bronze.

Altice Forum. Sortida 1500 W65

El proper Campionat d'Europa màster de pista coberta tindrà lloc a Torun (2024). El mateix escenari que el darrer Campionat d'Europa absolut (2021). La ciutat polonesa serà el tercer cop que acollirà un esdeveniment internacional màster en 10 anys, perquè també fou la seu de l'Europeu (2014) i del mundial (2019). Per alguna cosa serà....

Ricard Rof

Altice Forum. Finalistes 60 metres M75

Actuació atletes JAS

60	Ricard Rof (M60)	8"61	17è
200	Ricard Rof (M60)	28"55	20è
400	Francesc Castander (M50)	1"00"75	15è
400	Mercedes Gracia (W50)	1'15"05	12è
800	Francesc Castander (M50)	ab	
800	Mercedes Gracia (W50)	2'48"97	8è
1500	Teresa Vegas (W65)	5'59"11	tercer
60 tanques	Ricard Rof (M60)	11"65	15è
pes	Francisco Ferrer (M55)	10,73	10è
pes	Montse Paños (W55)	9,31	5è
disc	Francisco Ferrer (M55)	32,70	5è
martell	Montse Paños (W55)	30,46	4t
martell	Pilar Camarasa (W60)	25,94	3r
martell pesat	Montse Paños (W55)	10,91	3r
martell pesat	Pilar Camarasa (W60)	9,17	7è

Altice Forum. Zona d'escalfament.

Cerimònia de comiat. Relleu de Braga'22 a Torun'24

Centre de Llançaments Dr. Braga dos Anjos (escenari llançaments llargs).

Estadi 1r de Maig (escenari llançaments curts)

Rètols commemoratius esdeveniment repartits per la ciutat de Braga

Braga. Centre ciutat

“ELS INICIS DE L'ATLETISME A SABADELL FINS LA GUERRA CIVIL”

Presentació del llibre publicat per Ricard Rof i Pere Melero

El passat 23 de novembre es va presentar a Sabadell (Auditori de la Biblioteca Vapor Badia) el llibre: “Els inicis de l’atletisme a Sabadell, fins a la Guerra Civil”, escrit i documentat per Ricard Rof, expresident i estadístic de la Joventut Atlètica Sabadell, i Pere Melero, exatleta i excoordinador del butlletí de la Comissió de Veterans de la Federació Catalana d’Atletisme.

A l'acte, van acompanyar als autors el president de la Federació Catalana d'Atletisme, Joan Villuendas, la regidora d'Esports de l'Ajuntament de Sabadell, Laura Reyes, i Josep Mª Antentas, vicepresident de la FCA i representants de les diferents entitats de la ciutat. Tot i la tempesta que queia a Sabadell a l'hora de la presentació del llibre, la sala de l'Auditori es va omplir per l'èxit de la convocatòria. Els pronòstics de mal temps es van complir, doncs inclús, l'Ajuntament de Sabadell havia fet córrer per les xarxes locals un Avís preventiu de "Risc d'inundacions i fortes pluges" per aquell mateix dia. Així i tot, vàrem ser molts en "atrevir-nos" a sortir de casa per anar a la presentació del llibre. Malauradament, un imprevist límit d'aforament (només 45 persones) per culpa de un problema de ventilació de la sala i no solucionat a temps pels tècnics, va fer que moltes persones, entre elles qui escriu, familiars i amics de l'autor, socis, atletes i exatletes, es quedessin a fora sense poder entrar per raons sanitàries (1/3 de la sala)...

Però.. passem al protagonista!

El llibre, dividit en 112 capítols (360 planes i 227 imatges), és un recull de dades i esdeveniments que expliquen com es va desenvolupar l'atletisme sabadellenc a principis del segle XX, des de l'any 1900 fins a la Guerra Civil Espanyola l'any 1936. Magníficament il·lustrat amb fotografies de l'època, els autors han fet un gran treball de recerca en l'aspecte esportiu i en els moviments associatius i polítics que va viure la societat catalana en aquell període. La publicació d'aquest llibre s'emmarca també en la celebració del Centenari dels inicis de la Joventut Atlètica Sabadell, club de referència alhora de parlar d'atletisme a Sabadell.

És sorprenent saber que el primer guanyador d'una cursa d'atletisme a Sabadell fou un ciutadà de Terrassa. Parlem de la Festa Major de l'any 1905 (1 d'agost). Tot i el premi en metàl·lic en joc pel guanyador (25 pessetes), només hi van prendre part 3 corredors, ja que per aquella època no hi havia afició a l'esport i, consegüentment, pocs esports es practicaven. Tampoc l'atletisme. El guanyador (segons "Revista de Sabadell") fou José Piza. Feta la consulta als padrons i cens de població de Sabadell i el cens electoral del districte de Sabadell, no apareix cap José Piza (el més semblant, alguns ciutadans de cognom Pisa), però sí que apareix un tal José Piza en el padró de veïns de Terrassa (1905): Josep Pizá Xatart, estudiant de 18 anys i veí del carrer Parellada. Molt probablement, a no ser que hi hagués un error d'impremta al diari sabadellenc, i segons els autors, l'històric guanyador de la primera cursa atlètica documentada feta a Sabadell, es tracta d'aquest jove terrassenc que es va desplaçar fins a Sabadell per gaudir de la Festa Major i alhora, participar en la "Carrera a peu" (així fou anunciat a la premsa dita cursa), per cert, celebrada a les 4 de la tarda a ple estiu.

Però això només és al principi del llibre. Hi ha moltes més coses per seguir en la lectura i saber el que va passar, atlèticament parlant, a la nostre ciutat: les primeres curses, els primers atletes, els primers clubs, les primeres pistes, les primeres competicions, els primers rècords... i les dificultats en poder fer aquesta activitat. Estadísticament, també té un gran valor el que surt publicat al llibre, com els rànquings anyals amb la relació de tots els atletes sabadellencs amb marca (tots, inclús als pertanyents a clubs forans). Però principalment, cal valorar l'evolució del rècord de Sabadell des dels remots inicis, és a dir, des de les primeres marques conegudes a partir de l'any 1922 (10 anys abans dels que es creia) i amb la recerca de noves marques, fent que l'evolució del rècord de Sabadell coneguda fins ara (controlada i registrada per la JAS des de 1952), hagi de ser rectificada prova per prova. Així doncs, l'evolució del rècord local fins a la Guerra Civil queda establerta arran de la publicació d'aquest llibre.

Veient la iniciativa d'en Ricard Rof i en Pere Melero, i tenint en compte les circumstàncies ja comentades, encoratgem des d'aquestes línies a pensar en una segona data per tal que es pugui fer una altra presentació en condicions idònies, i poder escoltar les explicacions dels autors sobre els inicis de l'atletisme a Sabadell. L'esforç segur que val la pena!.

Jordi Andrés

XXXIII CAMPIONAT ESPANYA "INDOOR" MASTER (Valencia, 4-6 febrer 2022)

Antoni Creus (M55) llargada i tanques i Ricard Rof (M60) en tanques, campions.
Teresa Vegas (W65) en 800 i 1500 i Raúl Julián (M35) en llargada, subcampions.
Raúl Julián (M35) en triple i equips de relleus JAS (M55 i mixt50), tercers.

El Palau Velòdrom Luís Puig de Valencia, va acollir el XXXIII Campionat d'Espanya màster de pista coberta en 4 jornades (del 4 al 6 de febrer) i amb una participació de 813 atletes. Entre aquests, 14 de la JAS i amb un balanç de 9 medalles (3 or - 3 argent - 3 bronze), classificant-se en el 18è lloc del medaller.

Ricard Rof (60 m.t.)

Pels atletes que ens vàrem desplaçar fins a Valencia, i no tan sols els de la JAS, fou motivador, ja que es tracta del mateix escenari on es va celebrar un Campionat del Món absolut (2008) i cal reconèixer que a tots ens fa il·lusió haver competit en les mateixes pistes que un gran esdeveniment atlètic i que molt probablement també hem seguit per televisió.

Antoni Creus (M55) en llargada i tanques i Ricard Rof (M60) en tanques varen guanyar les seves proves. Aquesta prova (60 metres tanques) fou la més productiva pels interessos locals, doncs tant en Antoni Tortosa (M50) com Jordi Andrés (M55) foren quarts. Teresa Vegas (W65) va obtenir dos sots campionats, 800 i 1.500, alhora que va batre el rècord de Catalunya en totes dues proves. Un altre atleta destacat fou en Raúl Julián (M35), subcampió en llargada i tercer en triple.

En relleus es varen poder presentar 3 equips. Amb sort diversa, perquè un fou desqualificat, mentre que els altres dos varen obtenir el tercer lloc. Concretament, el M55 i el mixt 50. Cal mencionar el concurs d'en Marià Padrosa (C.N.Olot), en poder comptar amb ell per completar un equip de relleus, acció possible al ser el seu club filial de la JAS.

Teresa Vegas

En el transcurs del campionat es van batre dos rècords del món : Eva Gadea (W50) en triple (11,33) i José Antonio Ureña (M55) en pentatló (4.348p). Aquest últim, pare i entrenador de Jorge Ureña (7è en el darrer mundial absolut fet a Belgrad), superant el rècord antic, precisament fet per Antoni Creus just la setmana abans a Sabadell.

Aquesta edició suposa la número 33 de la seva història. Tenint en compte que la Pista Coberta de Catalunya (Sabadell) ja té 12 anys i que en només una altra ocasió s'ha disputat a Catalunya aquest campionat estatal (Vilafranca, 1998), potser cal fer un replanteig a qui correspongui en què aquest Campionat d'Espanya màster es pugui fer en un futur no gaire llunyà a Sabadell.

Ricard Rof

Antoni Creus

Actuació atletes JAS

60	Artur Celma	M35	7"62	9è	
60	Rubén Herencia	M35	7"73	10è	
200	Artur Celma	M35	24"29	10è	
200	Ricard Rof	M60	28"95	7è	
400	Artur Celma	M35	54"01	7è	
60 tanques	Antoni Tortosa	M50	12"08	4t	
60 tanques	Antoni Creus	M55	9"66	campió	
60 tanques	Jordi Andrés	M55	11"95	4t	
60 tanques	Ricard Rof	M60	11"32	campió	
llargada	Raúl Julián	M35	6,23	subcampió	
llargada	Antoni Creus	M55	5,15	campió	
triple	Raúl Julián	M35	11,74	3r	
pes	Francisco Ferrer	M55	10,26	5è	
800	Carmen España	W50	2'36"46	4t	
800	Mercedes Gracia	W50	2'50"13	5è	
800	Teresa Vegas	W65	2'59"60	subcampió	Rècord CAT
1500	Carmen España	W50	5'21"37	5è	
1500	Teresa Vegas	W65	5'56"60	subcampió	Rècord CAT
4x200	Redondo-Celma				
	Julián Herencia	M35	dq		
4x200	Rof-Creus				
	András-Buxó	M55	1'56"08	3r	
4x200	Tortosa-España				
	Gracia-Padrosa	50mixt	2'05"00	3r	

Equip 4x200 M55

4x200 mitx 50

MATX: SABADELL-VALENCIA-CÒRDOVA

(Lliga Nacional Clubs 3a categoria, 1965)

Entre els participants: Rafael Blanquer, 1r espanyol en saltar 8 m en llargada

El 17 d'octubre de 1965 les Pistes Municipals de Sabadell van ser seu del final de la Lliga nacional de clubs de 3a categoria amb la participació de la Joventut Atlètica, València Club de Fútbol i Areté de Còrdova. El premi era la pujada a la segona categoria estatal. Els valencians eren favorits, però no ho van tindre gens fàcil.

Personalment, com a membre de la AEEA (com també Ricard Rof, Josep Molins o Josep Maria Antentas en Sabadell) m'ha mogut a escriure aquest article l'aparició de un parell d'atletes d'aquells temps també membres de la AEEA com el mateix Josep Maria Antentas (aleshores atleta junior) o Santiago García de Cáceres i la participació del primer espanyol en saltar més de vuit metres en llargada: Rafael Blanquer (en 1976), que va guanyar els dos salts horitzontals.

És curiós que el desplaçament dels atletes valencians va ser junt als jugadors de l'equip de futbol que jugaven a la tarda a la Creu Alta (la vella) i on per cert, guanyaren el partit de Primera Divisió (0-1). Alguns jugadors estigueren a les pistes de Sabadell veient les evolucions dels seus companys (igual que ara!!!).

Al llarg de la setmana la pluja va ser-hi present a Sabadell i això es va notar als registres que es varen aconseguir. En les curses les marques foren discretes, però als concursos varen ser millors. Els andalusos presentaven un equip força jove però amb juvenils de qualitat.

El jutge-àrbitre de la prova fa ser el Sr. Maza, madrileny. La competició va tindre molta emoció i fins a les últimes proves no es va saber el guanyador. El València va sumar 147 punts, 138 la JAS i 131 l'Areté de Còrdova.

Els cordovesos dominaven la velocitat, mentre els sabadellencs s'imposaven al 800, 1500 i 5000. Les tres proves d'obstacles varen esser per als valencians amb un sorprenent doblat 400 tanques-steeple a càrrec d'Enrique Martí. Els concursos es repartiren per la JAS els salts verticals i per al València els horitzontals (abans amb nomenat el doblat de Blanquer). L'Areté de Còrdova guanyava tres dels quatre llançaments, excepte el martell.

Seguidament podeu veure els resultats complets:

100 metres:

1. Antonio Sánchez (ARE), 11.2
2. Vicente Olucha (VCF), 11.3
3. Julián Marco (ARE), 11.3
4. Rafael Oliag (VCF), 11.4
5. Eduardo Gallego (JAS), 12.2
6. José María Zamora (JAS), 12.3

200 metres:

1. Vicente Olucha (VCF), 23.2
2. Julián Marco (ARE), 23.3
3. Juan Seguí (JAS), 23.4
4. Rafael Oliach (VCF), 24.0
5. Alberto Marín (JAS), 24.5
6. Antonio Luna (ARE), 24.6

400 metres:

1. Antonio Sánchez (ARE), 52.3
2. Juan Seguí (JAS), 53.9
3. Jesús Antía (ARE), 54.3
4. Santiago García de Cáceres (VCF), 55.0
5. César Cimadevilla (VCF), 56.7
6. Manuel Sánchez (JAS), 57.2

800 metres:

1. José Figueres (JAS), 2:02.0
2. Angel Llargués (JAS), 2:02.9
3. Julio Donat (VCF), 2:04.9
4. Pedro García (CVF), 2:06.0
5. Apolinar Vecino (ARE), 2:26.6
6. José López (ARE), 2:26.8

1500 metres:

1. Angel Llargués (JAS), 4:11.0
2. Juan Roca (JAS), 4:12.2
3. José Díaz (ARE), 4:12.9
4. Ramón Hinarejos (VCF), 4:26.4
5. Ramón Domingo (ARE), 4:29.5
6. Julio Guzmán (VCF), 4:32.8

5000 metres:

1. Juan Roca (JAS), 15:59.6
2. Leonardo Banacloches (VCF), 16:07.6
3. José Díaz (ARE), 16:35.6
4. Marcial Gimeno (VCF), 17:26.4
5. José María Antentas (JAS), 17:44.6
6. Luís Torrijo (ARE), 18:13.0

10000 metres:

1. Leonardo Banacloches (VCF), 34:23.8
2. Victorio Pérez (VCF), 35:49.2
3. Rafael Padilla (ARE), 36:41.2
4. Manuel Gavilán (ARE), 37:24.6
5. Ignacio Costa (JAS), 41:28.8
6. Juan Muñoz (JAS), 41:28.8

110 metres tanques:

1. Víctor Carbonell (VCF), 17.2
2. Luís Llopis (ARE), 17.6
3. Pedro Gregori (JAS), 18.3
4. Francisco García (ARE), 19.2
5. Angel Galobart (JAS), 19.8
6. José Luís Ballester (VCF), 25.6

400 metres tanques:

1. Enrique Martí (VCF), 58.0
2. Joaquín López (VCF), 59.3
3. Pedro Gregori (JAS), 59.4
4. Antonio Gómez (ARE), 1:02.2
5. Ramón Carceller (JAS), 1:04.1
6. Luís López (ARE), 1:09.2

3000 metres obstacles:

1. Enrique Martí (VCF), 10:20.6
2. Juan Muñoz (JAS), 10:22.4
3. Alfonso García (VCF), 11:10.4
4. Fidel Alañós (JAS), 11:32.6
5. Santiago Díaz (ARE), 12:30.8
6. José Luís Pérez (ARE), 13:09.6

Alçada:

1. Juan Armengol (JAS), 1.70
2. Manuel Cebrián (VCF), 1.70
3. José María Maté (ARE), 1.70
4. Jaime Armengol (JAS), 1.65
5. Salvador Sabater (ARE), 1.55
6. Rafael Alario (VCF), 1.45

Perxa:

1. Pablo Isla (JAS), 3.20
2. Amador Martín (ARE), 3.10
3. Rafael Alario (VCF), 3.10
4. Helios Calvet (JAS), 3.10
5. Enrique Velasco (ARE), 2.80
6. Manuel Soler (VCF), 2.60

Llargada:

1. Rafael Blanquer (VCF), 6.94
2. José María Maté (ARE), 6.50
3. José Miguel Pérez (JAS), 6.36
4. Eliseo Miralles (JAS), 6.23
5. Javier Acaz (ARE), 6.07
6. José Luís Ballester (VCF), 5.85

Triple:

1. Rafael Blanquer (VCF), 14.31
2. Fernando Segura (VCF), 13.33
3. Eliseo Miralles (JAS), 13.10
4. Javier Acaz (ARE), 12.97
5. José Miguel Pérez (JAS), 12.93
6. José Enrique Rodríguez (ARE), 12.46

Pes:

1. Luís Pérez (ARE), 13.08
2. Manuel Ruíz-Parajón (VCF), 12.71
3. Angel Carrasco (JAS), 11.74
4. Antonio Andreu (VCF), 11.20
5. Martín Sánchez (ARE), 11.04
6. Félix Sallent (JAS), 9.93

Disc:

1. Juan José Blanco (ARE), 37.42
2. Enrique Fernández (JAS), 36.70
3. Manuel García (VCF), 34.42
4. Antonio Andreu (VCF), 33.22
5. Pedro Heras (ARE), 32.48
6. Roberto Valldosera (JAS), 32.32

Martell:

1. Enrique Fernández (JAS), 41.58
2. Vicente Pons (VCF), 36.88
3. Agustín Redondo (ARE), 36.66
4. Antonio Vilamajó (JAS), 36.64
5. José María Roldán (ARE), 36.56
6. Vicente Tormo (VCF), 34.20

Javelina:

1. Luís Pérez (ARE), 57.84
2. Manuel Ruíz-Parajón (VCF), 44.36
3. Helios Calvet (JAS), 42.24
4. Amador Martín (ARE), 41.82
5. Angel Galobart (JAS), 37.58
6. Ramón Hinarejos (VCF), 36.44

Relleus 4x100 metres:

1. Areté de Còrdova (Gómez - Blanco - García – Martínez), 45.4

Valencia C.F. i Joventut Atlètica de Sabadell, desqualificats

Relleus 4x400 metres:

- 1.- Joventut Atlètica de Sabadell (Carceller – Figueres – Valls – Marín), 3:38.8
- 2.- València Club de Fútbol (López–Alarcón–Donat–García de Cáceres), 3:39.8
- 3.- Areté de Còrdova (Rodríguez – Hernández- Vecino – López), 3:40.3

Vull dedicar l'article al senyor Antonio Ferrer Samper, un dels millors dirigents que ha tingut l'atletisme. En el seu nom cada any es disputa la Copa de Clubs de categoria sub'20 en pista coberta. Una competició que els anys 2011, 2013 i 2016 es va tindre lloc a les pista coberta de Sabadell.

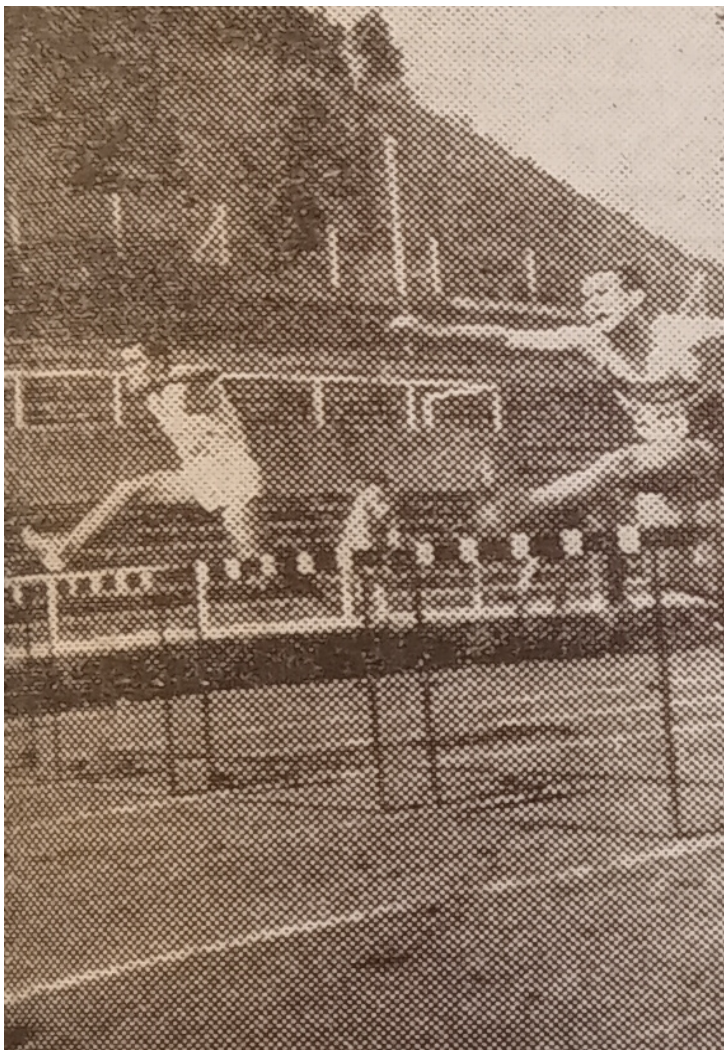
Donar també les gràcies a Ricard Rof i a la JAS per permetre'm escriure aquest article.

Joan Pelayo

Fotos : "Sabadell Deportes" Benet Torrecilla (18 octubre 1965)

Llargués i Figueras encapçalant la cursa dels 800

Gregori (dreta) al pas de l'última tanca dels 400 t.

Coordinador Ricard Rof

Consell de redacció Ricard Rof - Francesc Carrión

Col·laboradors Jordi Andrés – Josep Mª Antentas – Joan Tarruell – Jordi Andrés -
Joan Pelayo – Juanma Prieto.

Fotos cedides per l'arxiu J.A.S. – R.Rof - Diari de Sabadell – Atletisme Català – Família Llovera – Juanma Prieto – Mar i Noa Rof – “Sabadell Deportes” - Benet Torrecilla.

El butlletí està obert a la vostra col.laboració. Envieu-nos els vostres textos o fotografies per ser publicades.

La JAS també està present a la Viquipèdia.

Amb la col·laboració de:

Ajuntament
de Sabadell

XocoCrep

